

dette Tilfælde kommer til at betragte som Forsørgelsesberettigede, vilde ved alle andre Communer blive afviste som uberettigede, ja i de fleste Tilfælde blive medregnede mellem de ikke lidet Bessatte, der havde at bidrage til at give Understøttelser. Jeg troer, at det er et vanskeligt Gæbeet at betragte; men det er vanskeligt at komme bort fra det paa eengang, da det er betraadt tidligere, og det kan være et meget stort Spørgsmaal, om man paa eengang kan komme bort derfra; men, naar man ikke under Omstændigheder som disse gjør Indsigelsen alvorlig gjældende mod Systemet, ifald man finder det slet begrundet, saa kan man aldrig komme bort fra Systemet selv, og det er den Grund, som hovedsagelig leder mig, og hvorfor jeg ikke kan stemme for et Tillæg, som gaaer ud fra den Betragtning, at man skal afhjælpe Nøden, men derimod Intet har imod et Tillæg, som gaaer ud fra den Betragtning, at man skal regulere Lønningen efter den vevende Scala, eftersom der, som jeg tidligere har bemærket, ligger paa Bunden af enhver Lønningsansættelse Forudsætning om, at der kunde anskaffes for denne Løn visse virkelige Livsforhold i et tilstrækkeligt Maal.

Condruup: Da jeg paa Grund af en nødvendig Rejse var forhindret fra at deeltage i Udvalgets endelige Behandling af denne Sag, er heller ikke min personlige Mening kommen til at fremtræde i Betænkningen. Derfor føler jeg mig særligt opfordret til nu at tage Ordet for at gjøre det ærede Thing bekendt med, at jeg slutter mig til Mindretallet; og deler den Tanke, at Staten kun staaer i Forhold til sine Embedsmænd som enkelte Personer. Det er en Anskuelse, der gjør sig gjældende i alle andre lignende Forhold; man lønner en Tjener efter den Nyttie, man har af ham, og ikke efter det Forhold, hvori han mulligt staaer til Andre. Vel siger Udvalgets Fleertal, det er ikke et Lønnings-system, men en Understøttelse, der er Tale om; men, naar jeg i mit daglige Liv uddeler en Gave eller Understøttelse til Noget, da tager jeg ikke saameget Hensyn til, at den, hvem jeg tildeeler denne Gave eller Understøttelse, er gift eller ikke, som jeg tager Hensyn til, om han virkelig trænger, og da til Trængens Størrelse.

Et saadant Hensyn tager Udvalgets Fleertal ikke; thi det, at være gift, forudsætter ikke en ubetinget Trang, og dog skjelner Fleertallet blot imellem Gifte og Ugifte, og tager ikke Hensyn til, om de ere Familiefædre eller ikke. Det forekommer mig, at dette baade er ubilligt og urigtigt; det forekommer mig at være et Princip, der i høi Grad er forkasteligt, og selv om jeg kunde forlade min personlige Mening, at Staten kun staaer i Forhold til sine Embedsmænd som enkelte Personer, saa kunde jeg dog ikke dele Fleertallets Anskuelse, idet Fleertallet ikke søger at afhjælpe Trængen, efter som den forholdsvis maa være tilstede i større eller mindre Familier, men kun skjelner mellem de Gifte og Ugifte. Det kan jeg for mit Vedkommende ikke gaae ind paa, da der i saa Henseende maatte være mange andre og vistnok vigtige Hensyn at tage, som alle overhovedet maae ansees for vanskelige og farlige at lægge til Grund for et Gagetillæg. Med Hensyn til, hvor stor den Gage, der skal tilfalde Understøttelse, maa være, da vil jeg ikke bryde med Fleertallet, jeg vil i den Henseende underordne min personlige Mening; men derfor kan jeg ikke nægte, at jeg nærer den Overbevisning, at en Familie med 600 Rbd. om Aaret maa kunne leve uden Trang, naar den blot vil sætte Tæring efter Næring, dette maa man gjøre i den Stand, hvori jeg besinder mig, ja, vi maae endog saa opføre Noget i gode Tider, for ikke at spille Fallit i de slettere Tider, og det bør efter min Mening enhver gjøre, ogsaa Embedsmanden, han bør ikke gjøre Regning paa, at han til enhver Tid og under alle Omstændigheder vil kunne leve lige godt.

Nothe: Det forekommer mig efter de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Ordfører og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) som Ordfører for Udvalgets Mindretal, at man fra de forskjellige Sider noget for stærkt holder paa bestemte Principer, der skulle gjenføres i denne Sag. Man synes saaledes fra den ene Side, nemlig fra Mindretallets, meget stærkt at holde paa, at det, der tales om, alene skal være et Lønnings tillæg, eller at denne Normering af et Tillæg skal være et Lønningsreglement, der